



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 533/2016**  
**10.05.2016. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ч.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву Кв 208/15 од 16.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2398/15 од 08.02.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву Кв 208/15 од 16.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2398/15 од 08.02.2016. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Смедереву Кв 208/15 од 16.10.2015. године дозвољено је понављање кривичног поступка у корист окривљеног Д.Ј. из С. у предмету Вишег суда у Смедереву К 30/10 завршеног пресудама Вишег суда у Смедереву К 30/10 од 10.04.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 166/13 од 25.12.2013. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, те је у том делу наложено одржавање новог главног претреса, док је у преосталом делу захтев за понављање кривичног поступка одбијен.

Истим решењем одложено је извршење пресуде Вишег суда у Смедереву К 30/10 од 10.04.2012. године преиначене пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 166/13 од 25.12.2013. године, којом је окривљеном Д.Ј. изречена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, до правноснажног окончања поновљеног кривичног поступка из претходног става овог решења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2398/15 од 08.02.2016. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Смедереву, окривљеног Д.Ј. и његовог браниоца, адвоката Ч.С. изјављене против решења Вишег суда у Смедереву Кв. 208/15 од 16.10.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат Ч.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) и члана 441. став 3. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да преиначи побијана решења и дозволи понављање правноснажно окончаног поступка пред Вишим судом у Смедереву К 30/10 или да укине решења Вишег суда у Смедереву Кв 208/15 од 16.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2398/2015 од 08.02.2016. године и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката Ч.С., се нумерички указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, која је предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека, али питање да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело предмет је редовног кривичног поступка који је правноснажно окончан, те о овом делу захтева поднетог против решења којима је делимично уважен захтев за понављање кривичног поступка није могло бити мериторно одлучивано.

Наводима у захтеву браниоца којима се докази појединачно означавају, сада као разлог за понављање поступка, а затим оцењују на начин који одговара окривљеном Д.Ј. се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, поново у правноснажно окончаном редовном кривичном поступку, па се у суштини захтевом за заштиту законитости побијају правноснажне пресуде, а не решења која је донео суд о понављању кривичног поступка.

Такође, поднетим захтевом се указује на повреду одредбе члана 441. став 3. ЗКП, која се односи на имовинскоправни захтев или одлуку о одузимању имовине

проистекле из кривичног дела, што је опет предмет одлуке у правносажним пресудама, а не у побијаним решењима о чему Врховни касациони суд није могао одлучивати, већ је одлучено као у изреци одлуке.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић, с.р.